

THE EUROPEAN RESETTLEMENT NETWORK IS AN INCLUSIVE NETWORK THAT SUPPORTS THE DEVELOPMENT OF RESETTLEMENT IN EUROPE BY CONNECTING A VARIETY OF ACTORS INVOLVED IN REFUGEE RESETTLEMENT.

Network members have a shared commitment to refugee resettlement and protection, to the provision of durable solutions for refugees, and to ensuring refugees resettled to Europe receive integration support that provides them with the necessary tools to become fully participating citizens.

The membership comprises both organisations and individuals working in resettlement and integration policy and practice at different levels, in a variety of sectors, and at all stages of the resettlement process.

For more information about the European Resettlement Network, please contact the coordination team at info@resettlement.eu or visit us at www.resettlement.eu and become a member of the European Resettlement Network.

Urvalsfasen

UNHCR identifierar flyktingar i behov av vidarebosättning som en del av dess mandat att erbjuda skydd och hitta varaktiga lösningar för flyktingar medan andra NGO:er och internationella organisationer också spelar en nyckelroll genom hela identifierings- och urvalsfaserna. Men det är staterna som har hela ansvaret att erbjuda permanent boende i sina länder genom vidarebosättning.

Vidarebosättningsstater som har etablerat regelbundna vidarebosättningsprogram för flyktingar samtycker till att överväga ett visst antal mottagna flyktingar från UNHCR varje år. Andra länder har kanske inte ett årligt program men kan ta emot flyktingar från fall till fall och/eller upprätthålla vidarebosättningsprogram för flyktingar med specifika behov.

UNHCR-bedömningen av globala vidarebosättningsbehov och prioriteringar i årsrapporten **Projected Global Resettlement Needs**¹ hjälper staterna med att fastställa prioriteringar och mål för deras vidarebosättningsprogram. Vid Annual Tripartite Consultations on Resettlement (ATCR) som hålls i Genève varje år i juli diskuterar alla vidarebosättningspartners – regeringar, NGO:er och internationella organisationer – de identifierade vidarebosättningsbehoven och påbörjar planeringsprocessen för vidarebosättning för det kommande året. UNHCR engagerar sig även i ömsesidiga diskussioner med staterna för att identifiera specifika behov som kan uppfyllas av en stat.

Vidarebosättningsstaterna bestämmer storleken och sammansättningen för sina vidarebosättningsprogram och bedömer de formulär för registrering av vidarebosättning (RRF) som skickats in till dem av UNHCR för att bestämma vilka som ska beviljas vidarebosättning. Även om UNHCR strävar efter att alla stater ska vägledas av sina beaktanden av lämpligheten för vidarebosättning samt de globala behov och prioriteringar som identifierats, är det i slutändan vidarebosättningsstaterna som fattar beslut om beviljande enligt deras respektive policyer, kriterier, lagar och migrationsbestämmelser. I denna process anmodar UNHCR vidarebosättningsstaterna att undvika tillämpning av restriktiva, potentiellt diskriminerande integreringskriterier som t.ex. familjestorlek, ålder, hälsostatus och religion, vilka underminerar skyddet som grundval för vidarebosättning.

UNHCR:s **Resettlement Handbook** innehåller individuella kapitel om länder² som ger detaljerad information om vidarebosättningsprogrammen i alla vidarebosättningsstater, även beskrivningar av vidarebosättningslagar och -policyer, procedurer för flyktingurval och bearbetning, samt mottagningsarrangemang och bosättningsstjänster som tillhandahålls av staten.

Co-financed by
the European
Commission

¹ <http://www.unhcr.org/51e3eabf9.html>

² www.unhcr.org/resettlementhandbook

For more information about the European Resettlement Network, please contact the coordination team at info@resettlement.eu or visit us at www.resettlement.eu and become a member of the European Resettlement Network.

Huvuddelen av vidarebosättningsprogrammen över hela världen förlitar sig på att UNHCR

rekommenderar vissa flyktingar enligt de behov och prioriteringar som identifierats av UNHCR och dess partners och att dessa fall presenteras för staterna för överväganden om vidarebosättning. Ett antal vidarebosättningsstater har också mekanismer för att välja individer för vidarebosättning utan direkt inblandning av UNHCR. Dessa mekanismer är ofta baserade på

familjeanknytningar eller tidigare band med vidarebosättningslandet. Ibland kan staterna också evakuera dem som är i behov av internationellt skydd direkt från deras hemländer. Det bör noteras att detta är en separat vidarebosättningsprocedur.

Val av vidarebosättning sker ofta genom personliga intervjuer av statsanställda som rest till asyllandet. Detta kallas en **urvalsaktivitet**. Ett växande antal vidarebosättningsländer väljer också flyktingar för vidarebosättning enbart med utgångspunkt i PRF som tillhandahålls av UNHCR, vilket kallas **dossierurval**. I de fall personliga intervjuer inte är möjliga på grund av t.ex. säkerhetsproblem eller andra hinder, kan vidarebosättningsstaterna välja att genomföra vidarebosättningsintervjuerna via **videokonferens**.

Vissa vidarebosättningsländer, anmärkningsvärt nog USA, använder NGO:s och IOM i bearbetningen av fall innan deras immigrationshandläggare bestämmer lämpliga fall för vidarebosättning. Detta illustrerar den viktiga rollen som både NGO:er och IOM spelar i att underlätta arbetet för fältkontoren inom UNHCR, där nära samarbete om specifika fall och grupper arrangeras löpande.

Bilder: © UNHCR/BakOS DESIGN/Juli 2014; © UNHCR/L. Dobbs/Februari 2012

Co-financed by
the European
Commission